

ರೆವ್ ಅಂತ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಸೆದ. 'ಅಪ್ಪ, ಆ ಪುಸ್ತಕ ನಾಯೇನು ಅವನ ಕಡೆ ಇಸಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಲ್ಲಣ್ಣಗ ಪುಂಡಲೀಕನೇ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ನೀ ಯಾಕ ಅಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬರಿ? ವಚನಗಳ ಸ್ವರ್ಧಾ ಐತೆತ ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೆ...' ಮಗಳು ಎಷ್ಟು ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಹೇಳಿದರೂ ಆತ ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹಾಡಲು ಕಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಮಾಸ್ಟರ್ ಮತ್ತೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಅವಡುಗಟ್ಟತೊಡಗಿದ್ದ. 'ನೀ ಹೇಳ್ತೀ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಂಗ ಮಾಡಾಕ ಬರಂಗಿಲ್ಲೊ ರುದ್ರಪ್ಪ. ನಾಳೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾದ್ರೆ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಾಕ ರೆಡಿ ಅದಿಯೇನು?' ರುದ್ರಪ್ಪ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಗಪ್ಪುಗಾರನಾದ. ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಅಡಿಕೆ ಯಾಕೋ ವಗರು ಅನಿಸಿ ಮುಖ ಕಿವುಚಿದ.

ಪುಂಡಲೀಕನ ಅವತಾರವನ್ನು ಹಿಂದೆ ನೋಡಬೇಕಿತ್ತು. ಆಗ ಅವನು ಯಾರಿಂದ ಬೈಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ? ಯಾರಿಂದ ಹೊಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ? ಅಪ್ಪನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಶಾಲೆಯ ಸಿಪಾಯಿಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಆವನಿಗೆ ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಿದವರೆ. ಈಗ ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ ವಿಳಿಂಟು ವರ್ಷ ಊರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲರೂ ಮರೆತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಊರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಂಚಲನವನ್ನೇ ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪುಂಡಲೀಕನಿಂದರೆ ಕೆಲವು ಹೆಂಗಸರಂತೂ ಹಿಗ್ಗಾಮುಗ್ಗಾ ಮೂಗು ಮುರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. 'ನೀ ಯಾವೂರ ಜೋಕುಮಾರನೋ? ಹೋಗಿಯೋ ಇಲ್ಲಾ ಕಲ್ಲ ತಗೋಬೇಕೋ?' ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಆ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರ ಮೂಗು ಮುರಿಯುವಿಕೆಯಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರ ಮೂಗು ಮುರಿಯುವಿಕೆಗೆ ಆವಾಗ ಇದ್ದ ಬಲ ಈಗ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಆತ ಈಗ ಗಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಆತ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಆಟಗಳಿಗೆ, ಹೂಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೂಟಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಯ್ ಅಂತ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರಿಗೆ ಸೈಕಲ್ ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಗುಡ್ಡದ ವಾರಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಜಗಳಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹುಡುಗರ ಕಲಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಒಂದೇ, ಎರಡೇ... ಓಡುವಾಗ ಅಡ್ಡಗಾಲ ಹಾಕಿ ಬೀಳಿಸಿದ್ದು, ಸೈಕಲ್ ಹವಾ

ತೆಗೆದಿದ್ದು, ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಪಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದು, ಹೂವು ಹರಿದಿದ್ದು, ಹುಣಸೇಹಣ್ಣು ಬೀಳಿಸಿದ್ದು, ಪೆನ್ನಿಲ್ ಕಡಿದಿದ್ದು, ಕಾಲುವೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುವಾಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ದೂಡಿದ್ದು, ಪುಸ್ತಕ ತೋಯಿಸಿದ್ದು, ಹೊಸ ಚೆಂಡನ್ನು ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಗಲಾರದಂತೆ ಒಗೆದಿದ್ದು... ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ... ಒಂದೇ, ಎರಡೇ. ಅವರ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂತಲೆ ಉಗುಳುವರು. ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದರೆ ತಮ್ಮ ಮನ ಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ

ಎಲ್ಲರೆದುರು ಅವಮಾನವಾದಂತಾದರೂ ಆತ ಅದಕ್ಕೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಆಗಿಂದಾಗ ಹತ್ತಿರವೆ ಇದ್ದ ಬಾವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಟೆನ್ ಅಂತ ಜಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇವನಿಗೇನಾಯಿತೋ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬಾವಿಗೆ ಜಿಗಿದ ಎಂದು ಅಕ್ಕಮ್ಮ, ಶಾರಕ್ಕ ಹೆದರಿ ಕದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ಆತ ನಗುತ್ತ ಗಡಗಡೆ ಮೇಲಿಂದ ನೀರೊಳಗೆ ಸುರಂಗ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ. 'ಊರ ಹುಡುಗರನ್ನ ಕೆಡಿಸಿದ್ದಾಂವಂದ್ರ ಇವನ... ಈ ಕೋತಿ ತಾನೂ ಕೆಡಾದಲ್ಲದ

ಮುಗ್ಧರಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಬರುವುದು. ಪುಂಡಲೀಕ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ತನಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಚಯದವಳೆಂದೋ, ಎದುರು ಮನೆಯವಳೆಂದೋ ದೀಪಾಶಾರದಾಳನ್ನೋ, ಅನುಸೂಯಅಕ್ಕಮ್ಮನನ್ನೋ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರಿಂದ ನೋಟ್ಸ್ ಕೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅದು ಒಂದೆರಡು ಸಲ ದೊಡ್ಡ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಸುಖಾಸುಮನೆ ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನುಬೀಳುತ್ತಾನೆಂದು ಕೆಲ ದಿಟ್ಟ ವನಿತೆಯರು ಇವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮುಂಜಮುಂಜಾನೆಯ ಬರ್ಫಿನಂತಹ ಹರವಿ ನೀರು ಗೊಚ್ಚಿದ್ದರು.

ಇಡೀ ವನಾನ ಕೆಡಿಸಿತು...' ಪುಂಡನ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದ ಮುಖ್ಯ ದೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಆತ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹಲ್ಲು ತಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಪುಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಟೂಥ್‌ಪೇಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದು ಒಂದಾಗಿತ್ತು. ಕೋಲ್ಡ್‌ಕ್ರೀಮ್, ಬಿನಾಕಾ, ಸಿಬಾಕಾ, ಮಂಕಿಪೌಡರ್ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಹೆಸರುಗಳ ಹಲ್ಲು ತಿಕ್ಕುವ ಪೇಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಪುಡಿಗಳು ಈ ಊರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಇದ್ದುವಾದರೂ ಅವು ಜಾತ್ರೆ, ಹಬ್ಬದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಊರಿಂದ ಜನ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮುರಿದವರು ಪುಂಡಾ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಣ್ಣ. ಯಾವಾಗ ಅವರು ಸಿಟ್ಟಿಗೆ